

ligner, for at undgå, at overarbejde igen griber for meget om sig.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 599

1) Til statsministeren af:

Pia Kjærsgaard (DF):

»Vil statsministeren, under henvisning til en pressemeddelelse, der blev udsendt af Socialdemokratiet under valgkampen op til Folketingsvalget den 11. marts 1998, og hvori der bl.a. stod: »Så længe Socialdemokratiet er i regering, er vi garanteret for, at efterlønnen ikke forringes«, bekræfte, at denne garanti stadig er gældende?«

Pia Kjærsgaard (DF):

Det er jo noget uforståeligt rod, regeringen her har ført sig selv ud i vedrørende debatten om efterlønnen ved indgåelsen af finanslovforliget med Venstre, De Konservative, CD og Kristeligt Folkeparti. Og det er især uforståeligt, fordi Dansk Folkeparti jo hele tiden har givet udtryk for, at vi gerne ville være med i et flertal, som er imod en forringelse af efterlønnen. Så det, som regeringen har gjort, havde været helt unødvendigt.

Men det, som Dansk Folkeparti yderligere kan konstatere, er, at der har ligget en meget kynisk holdning til grund for det, statsministeren har gjort, når han nu 8 måneder efter folketingsvalget bevisligt forringer efterlønnen stik imod alle løfter. For de løfter var altså ikke alvorligt ment, men bare politikernesnak og det endda fra en statsminister, som ved sin tiltræden sagde, at nu skulle der helt andre boller på suppen, nu skulle vi virkelig dyrke moral i det her land.

Det er simpelt hen uholdbart, hvad statsministeren har gjort med hensyn til løftebrud over for vælgerbefolkningen, og det vil jeg godt have en nærmere forklaring på fra statsministeren.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Nu er jeg ikke helt klar over, hvad der var fru Pia Kjærsgaards spørgsmål, ud over at der var lige lovlig meget valgtale i det indlæg her. Og jeg tror, fru Pia Kjærsgaard skulle spørge sig selv, hvad fru Pia Kjærsgaard egentlig har givet af løfter under hendes valgkamp – det er det med glashuset og stenene.

Men for at komme til sagen: Hvad er det, jeg har sagt, og hvad er det, der bliver lovgivet om nu?

Jeg har sagt, at man skal kunne gå på efterløn, når man bliver 60 år og i øvrigt opfylder betingelserne, og det kan man; det er sikret.

Og jeg har sagt: Det skal være muligt at få en mere menneskevenlig delefterløn end den, vi har i dag. Hvis et ældre menneske ønsker ikke at gå på efterløn fuldt og helt, når den pågældende bliver 60, men at blive lidt længere på arbejdsmarkedet og gå ned i tid og få en delefterløn, der er bedre end den, vi har, er vi i gang med at skabe den nu og lovgive derom.

Jeg har også sagt, at vi er nødt til at sige til Danmark: Vi må skabe nogle økonomiske incitamenter for, at mennesker får lyst til at blive lidt længere på arbejdsmarkedet, og det gør vi med den præmieringsordning, vi indfører nu.

Og endelig har jeg sagt: Hvis det her land skal kunne hænge sammen også om 10 og 20 år, når det gælder vores velfærd, og når det gælder vores service, så er vi nødt til at se i øjnene, at hele Danmark ikke kan gå på efterløn om 10 år.

Det er ærlig snak, vil jeg sige til fru Pia Kjærsgaard, og hvis Dansk Folkeparti mener noget andet, må man sige det. Men jeg har ikke noget imod at sige til danskerne, at velfærden i Danmark også er meget betinget af, at mennesker i Danmark bliver lidt længere på arbejdsmarkedet – de, der kan, de, der har overskud, de, der har kraft, og de, der har mod på det – og det har vi sikret med den nye efterlønsordning.

Vi har også sikret, at de, der er nedslidte, de, der har haft et langt liv under hårde arbejdsvilkår, og som har en lav løn og ikke har nogen opsparing ved siden af, også kan gå på efterløn efter den nye ordning præcis som efter den gamle.

Og så skal fru Pia Kjærsgaard endelig være opmærksom på, at de arbejdsløse mennesker, som har været arbejdsløse lige op til 60-årsalderen, faktisk i de fleste tilfælde får en bedre økonomi, hvis de går på efterløn som 60-årige, end de ville få efter den gamle ordning. For eksempel kan en arbejdsløs SiD'er gå på efterløn med en bedre økonomi efter de nye regler end efter de gamle.

Pia Kjærsgaard (DF):

Jamen i den sidste times tid har vi hørt på nogenlunde de samme forklaringer fra finansministeren, så dem behøver statsministeren ikke at